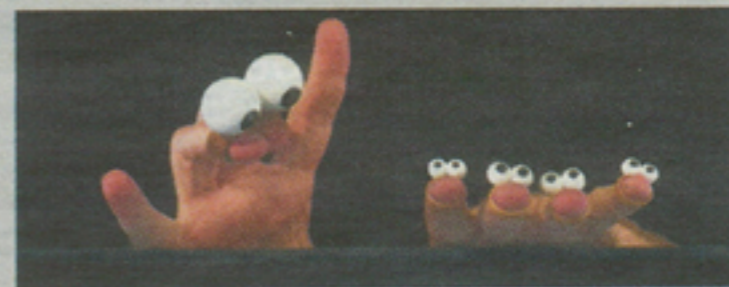

'We zijn blij dat Jaap Verseput en zijn team ons al 15 jaar onthaalt op dit soort mooie festivals in Zonnemaire'

Willem van Anraad, vrijwilliger bij 'Club Zonnemaire'.

PZC
25 juni 2012

Festival floreert in Zonnemaire

Een verstandige boer speelt in op de weersomstandigheden. Jaap Verseput liet zich met zijn Boerderijfestival Club Zonnemaire dan ook niet uit het veld slaan.

door Ali Pankow

Het buitenpodium werd 'De Schuur rechts' en de mobiele DJ Booth zocht nu maar onderdak in de fraaie pagodetent. Het weer zat Boerderijfestival Club Zonnemaire niet mee gisteren. Maar door ter elfder ure met man en macht alle voorzieningen om te gooien, bood initiator Jaap Verseput zijn gasten toch de mogelijkheid alle optredens zonder nat pak te kunnen meemaken. Met circa 300 bezoekers moet in vergelijking met voorgaande edities echter wel geconstateerd worden dat veel potentiële belangstellenden het al bij voorbaat lieten afweten. Zij kregen ongelijk, want muzikaal viel er veel te genieten.

Ook het subtiele handentheater 'Hands-up' van Leo Petersen bleek in staat oud en jong te fascineren. Vaardige handen, een paar bolle ogen en een grote dosis creativiteit zijn de ingrediënten voor deze unieke theatervorm. Met *Ain't got no brother* gaven Onno Kortland, Timo van Veen en Marc Koppen als Stuurbaard Bakkebaard meteen een stevig visitekaartje af. Dit trio zorgde eerder voor verrassende optredens in Zeeland, maar blijkt sindsdien verder gegroeid. Die groei is niet ten koste gegaan van het ongebreideld spelplezier, want dat spettert er nog steeds vanaf. Timo van Veen beschikt over een mooie strot zo bewees hij in nummers als onder meer *Somebody* en *Two Girls*. Muzikaal weet het trio vaak een mooie spanning op te bouwen met een balladachtig begin en een snelle, krachtige switch naar up-tempo. Festivalorganisator Verseput houdt zelf veel van de combinatie beeld en geluid. Niet verwonderlijk dat die voorkeur is terug te zien in de programmering. Zo was er veel te zien en te horen in het andere schuurpodium met het ga-

rage-jazzstrio Dans Dans en Wim Lots met zijn live drawings. De combinatie van muziek en op scherm geprojecteerde tekeningen boeit geruime tijd, maar op den duur heb je wel genoeg beeld gezien en wil je eigenlijk alleen luisteren naar die heerlijke composities van Bert Dockx (gitaar) Fred Lyenn (bas) en Steven Cassiers (drums).

Trio Dans Dans met op het scherm tekeningen van Wim Lots.

foto Dirk-Jan Gjeltema

Enigszins vergelijkbaar, maar toch ook weer heel anders was de Kijkshock van Sjeng Schupp en Michiel van Dijk. Zij creëerden absurdistische muziek-animatiefilms en maken er zelf live muziek bij met een drummer, accordeonist en een violiste. Het is een kwestie van 'band loopt, muziek start' en

er ontstaat een naadloos geheel van klank en beeld. Voor de liefhebbers van intense songs over liefde, hoop en droefenis in verre exotische oorden was het optreden van zangeres Lala Njava met haar band een must. Opvallend in dit optreden was de strakke mimiek en vrij afstandelij-

ke performance van de zangeres. Blijkbaar haar keuze de tragiek in haar teksten te benadrukken. De opzweepende finale was voor de Ethiopisch-Franse groep uKanDanZ. Pas nadat die warme klanken waren weggestorven, ging in de polder van Zonnemaire - veel te laat - de zon nog even schijnen.